

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce **Ing. P. Ch.**, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství pro hlavní město Prahu**, se sídlem Praha 1, Štěpánská 28, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 9. 2004, č. j. FŘ - 4503/15/04, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 12. 2005, č. j. 10 Ca 215/2004–38,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze napadeným usnesením odmítl dle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. c) s. ř. s. žalobu, kterou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 9. 2004, č. j. FŘ - 4503/15/04. Současně městský soud žalobce poučil o možnosti podat proti usnesení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Městského soudu v Praze, a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto usnesení.

Žalobce podal kasační stížnost, zaslanou Městskému soudu v Praze prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 23. 1. 2006. Navrhl zrušení napadeného usnesení a dále požádal o ustanovení advokáta a o prominutí případného zmeškání lhůty.

Kasační stížnost byla podána opožděně.

Podle § 106 odst. 2 věta první s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

Usnesením městského soudu ze dne 7. 2. 2005 byl žalobci pro řízení o žalobě ustanoven zástupcem advokát JUDr. Ladislav Sádlík, kterému bylo v souladu s § 42 odst. 2 s. ř. s. předmětné usnesení doručeno dne 23. 12. 2005 (pátek), jak vyplývá z doručenky.

Lhůta pro podání kasační stížnosti tedy žalobci v souladu s § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynula dnem 6. 1. 2006 (pátek). Protože kasační stížnost žalobce městskému soudu zaslal prostřednictvím provozovatele poštovních služeb až dne 23. 1. 2006, je zjevné, že lhůta nebyla dle § 40 odst. 4 s. ř. s. zachována.

V kasační stížnosti žalobce požádal o prominutí případného zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti, což odůvodnil tím, že úkon učinil okamžitě poté, co obdržel napadené rozhodnutí. K takové skutečnosti však Nejvyšší správní soud nemohl přihlídnout, neboť dle § 106 odst. 2 s. ř. s. nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně a proto ji odmítl dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Za této procesní situace se soud z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. května 2006

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu